

ZPĚVY LÁSKY & KOPAČEK

B Á S N I C K Á S B Í R K A

2

2

Vytvořil oddíl Ontario
ve spolupráci s oddílem Medvědic

Všem zhrzeným láskám z tábora 2021

Byl pozdní večer, první máj,
večerní máj byl lásky čas...

Poezie a láska.

Nerozlučitelná dvojice, která, ač se postupem času ze světa vytrácí, pořád mezi námi zůstává a my ji můžeme pozorovat v kombinaci poezie - láska, kdy poezie vede k lásce, či v kombinaci láska - poezie, kdy nás láska nutí tvořit verše.

To je všecko hezké. Teď si to vše, ale zasad'te do kontextu skautského tábora. Jste po dvoudence, máte často hlad, hygiena je minimální, vaše večerní romantické procházky „zpříjemňují“ všude poletující desítky chroustů a na snídani jste k tomu měli česnekovou pomazánku. V takovéto situaci se snaha pozitivně zaujmout mnohonásobně ztěžuje.

Ani psát verše s táborovou tematikou není vůbec snadná záležitost za všech těchto podmínek. A mně můžete věřit, já jsem s psáním básniček na táboře 2021 začal a sám jich spoustu poslal.

(Bez úspěchu)

Ale všichni zúčastnění se tohoto nelehkého úkolu chopili s velkým nadšením a s vydatnou konzultací mezi sebou i internetem, jsme dokázali zplodit několik desítek básniček, z nichž si dnes některé (ty publikovatelné) můžete přečíst.

Někdy vyzní odvážně, jindy dost drsně...chtěl bych proto upozornit, že pořád zůstáváme jako dva rozdělené oddíly, žádné slučování se přes smutek některých členů i vedoucí nekoná. Zároveň nevznikl mezi nikým ze

zúčastněných žádný konflikt a z tábora jsme odjeli v plném počtu. To je považováno za úspěch i bez básniček.

Závěrem by se dalo říct, že poezie pořád v mladých žije.

A my jen doufáme, že se z našich dětí zrodí noví Georgové Byronové, Karlové Máchové i ti další velcí básníci a budou si i nadále vyznávat lásku básněmi. A snad i vhodnějšími verši.

JO a všechno to berte s rezervou. Někdy je utrpení to číst.

Rychlonožka

Část první - Z dopisů Medvědicím	8
Latinská	3
Chipsy a salámy	5
Maso	6
Zpětná výzva	7
O lásce a smradu	8
Výška	9
Poblouznění	10
Noc	11
Bezcitná	12
Málo času	13
Opožděné vyznání	14
Nedůvěřivé zamilování	15
Nevědomost	16
Na poslední chvíli	17
Nepochopení	18
Otázky	19
Intermezzo vůdci	20
Tma	21
Vyznání	22
Přátelství	23
Poděkování	24
Láska pod hvězdami	25
O plameni, tetování a přátelství	26
Láska inkognito	27
Zpráva	28
O hlodavcích	29
Zakázaná láska	30
O zeměpise, jídle a drahokamech	31
Snaha	32

Druhý dopis	33
Pro Tatku	34
Chudý Tatka	35
Problém vyřešen	36
Odhalení	37
Odmítnutí	38
Inzerát	39
Delegovaná	40
Děravá	41
Rozdělení	42
Žár	43
Pírko	44
Tvarohová	45
Ohnivá	46
O lásce a informacích	47
Dokonalý	48
Objetí a oběti	49
Nesnáze vztahu	50
O lásce a síle	52
Část druhá - převzetí oddílu	53
Úvod	54
Lubáš	55
Houmr	56
Slivka	57
Konec	58
David	59

Část první

Z dopisů Medvědicím

Latinská

*“Můj pohled se v Tobě ztrácí, jako Varovy legie v
Teutoborském lese”*

Haec carmen est pro te
fortasse erit legetur leve
itaque nunc audi mea
verba pulchra altissima
tui oculi sunt acres
sicut Bruti cultres
invicta est corpus tuum
sicut Vallum Aelium
tui crinnes molles sunt
sicut undae maris flunt
hic finit mea lyra
fortasse erat non misera

překlad

Tato báseň je pro Tebe,
snad bude se číst lehce,
proto nyní slyš, má
slova krásná prastará.
Tvoje pohledy jsou ostré,
jako Brutovy nože.
Neporazitelné je tělo Tvé,
jako Hadriánův val.
Tvé vlasy jemné jsou,
jako vlny moře plují.
Tady končí moje báseň,
snad nebyla špatná.

Chipsy a salámy

“Láska prochází žaludkem”

Mám Tě rád jak salám z Billy,
stejně tak ten tvůj chrup bílý.
Nejraděj mám Vysočinu,
tak Tě pošlu na Ploštinu.
Tam Tě počkám s malým dárkem,
bude to kus chleba s párkem.
K tomu křupnem chipsy Clever,
budu Tě mít rád forever.

Maso

“Maso, masíčko masivní, velice kreativní”

Mám rád Tvoji vůni svěží,
však otázka mi hlavou běží:
Kdo bude Tvým příštím milým
a kdo jenom masem shnilým?

Jestli já tě dopadnu,
tak Tě ihned popadnu,
do lesa Tě zaveču,
a tam si Tě opeču.

Zpětná výzva

*“Jen ti nejodvážnější muži dokáží vyznat svou lásku
otevřeně”*

Bílý vlas
a v očích jas.
Teď je ten správný čas,
říct Ti, že Tě chci vidět zas.

Když jsi byla na skalce,
a potom ve srubu na lavce,
tajně jsem se po Tobě díval
a pak dlouho do noci o Tobě zpíval.

Pokud už jsi zadaná,
tak tahle báseň byla zbytečná.

O lásce a smradu

“Host i ryba třetího dne zapáchají”

Již Tvé jméno k poezii svádí,
pojdme využít našeho mládí
a potkejme se večer u Hrušky,
kde ukážeš mi více ze své pokožky.

Po mojí důkladné analytice,
zjistil jsem, že mě vzrušují studentky,
které věnují se bohemistice,
tak doufám, že nesmrdíš z dvoudenky.

Pak bych ti musel nabídnout naši sprchu,
v níž pro Tebe rád zatopím,
pokud odmítneš a uděláš ze sebe mrchu,
svůj život v moři žalu utopím.

Výška

“V lásce se rozdíly vytrácí”

Píšu Ti dopis lásko moje,
po mojem prvním psaníčku,
zkusím využít záložní zdroje -
myšlenka na Tebe hřeje mě v srdíčku.

Vím, že mojím prvním psáním,
depresivně vyzněl jsem,
doufám, že Tě moc nezraním,
když Tě k sobě hned nepozvem.

Jsem totiž trochu stydlivý
a taky se trochu bojím,
když rozdíl je tak zdánlivý,
při tom, když vedle Tebe stojím.

Odepiš prosím! Co nejdříve!
není-li výška problém.
Nechci trpět, to čekání děsivé,
tak doufám, že se nějak shodnem.

Poblouznění

“Krásná žena je více než poklad”

Při zaslechnutí tvého jména,
by se každý muž vzdal svého léna.
Zahodil by vše, co mohl získat
a začne si pro sebe jen tak páskat.

Ani já nejsem výjimka žádná,
kdo by Tě nechtěl, byl by osoba vadná.
A proto zachovej mi přízeň, pls,
a nenut' mě uronit množství slz.

Noc

“Teprve osamocení člověk nalezne hodnotu přítele”

Je noc, sedím, dlouhou chvíli mám.

Je noc a cítím se tak hrozně sám.

Je noc, co jen dělat mám.

Je noc, a tak píšu Vám.

O tom, jak na sekeře jsi byla,

o tom, jak jsi zvítězila,

o tom, jak ses nechtěla vzdát,

o tom, jak ses chtěla prát.

Bezcitná

“Je mnoho povolaných ale jen málo vyvolených”

Píšu Ti dopis pozdě již,
mě zmáhá spánek - ruka padá.
Přemýšlím, zda-li o mně sníš,
zda-li máš mě taky ráda.

Priznej k své hanbě, že nemáš cit pro nikoho,
Ty k sobě samé stále tak bezcitná.
Popři, že Tebe jich miluje tady mnoho,
ale ty nikoho - to teď už každý zná.

Že kolem Tebe bez duše chodím,
Ty ani trochu nevnímáš.
Neboj se napsat, neboj - nesmrdím,
chtěl bych Tě slyšet, jak něco povídáš.

Málo času

*„Vše co musíme rozhodnout, je to, co udělat s časem,
který nám byl dán.“*

Jsem rád, že problém mezi námi
vyřešen je nyní,
však je zde stále starost,
co moji radost stíní.

Je to tím, že s Tebou málo
svého času trávívám.
Nemysli si, že bych nechtěl,
či že se Ti vyhýbám.

Však věřím, že snad brzo spolu
se znovu zase setkáme,
že také, ač to bude těžké,
Vondráčkovou přečkáme.

Můj sonet nyní k lítosti teď končí,
však věřím, že Tvoje odpověď ho předčí.

Opožděné vyznání

“Lepší pozdě, než nikdy”

Nenapsal jsem Ti zatím nic
a zanedlouho odjíždíme pryč.
Proto Ti píšu tuto zprávu
a věřím, že jsem v plném právu,
když tvrdím, že jsi nejkrásnější,
že den s Tebou je hned pěknější.

Chtěl bych o Tobě vědět víc,
tak doufám, že mi vyjdeš vstříc.
Napiš mi o vyhlídkách na život svůj,
nebo mi aspoň poděkuj.
Popřípadě si jen přečti tento vzkaz
a zbytek tábora si hlavně nepokaz.

Odpověď na báseň Opožděné vyznání:

Nedůvěřivé zamilování

*“Odhalení citů je nutnost, odhalené city jsou ale
zranitelné”*

Můj milý ctiteli neznámý,
tvůj vzkaz je pokřtěn mými slzami.
Nepochop mě prosím špatně,
to proto, že mě vyvedl z míry neodvratně.
Tvé lichotky mne hřejí u srdce,
však mám trochu pochybnosti přece.
Zda myslíš svá slova vážně,
nebo to bereš lehkovážně.
Do budoucna zatím žádné plány nemám,
jsem otevřena, všem životním změnám.
I Ty si užij zbytek tábora, jak se patří,
avšak myslím si, že Vaši vedoucí Vám to zaopatří.

Nevědomost

“Neznámou osobu člověk může milovat, nemůže však chválit”

Určitou náhodou ostudnou,
nedostala jsi ode mě zprávu žádnou.
Nyní bych to chtěl napravit,
úsměv na tváři Ti připravit.
Pochválil bych Ti vše, co o Tobě vím.
Řekl bych, že o Tobě sním.
Musím se Ti však omluvit, nevím toho o tobě dost.
Tak prosím odepiš a naprav tuto skutečnost.

Na poslední chvíli

"Kdo dostane dopis poslední, nemusí být nemilován"

Slečno, Tobě jsem zatím dopis nenapsal,
doufám, že jsem vhodnou chvíli nezaspal.
Chtěl jsem Ti tímto poctu vzdát.
Doufám, že srdce Tvé zůstane přátelstvím plát.
Chtěl bych pochválit Tvého vzhledu vjem,
za miss zvolil by tě každý sněm.
Pro lepší báseň rád bych tě poznal víc,
nevím o Tobě totiž téměř nic.
Píšu pozdě, vždyť já vím,
přesto odepiš mi rychle prosím.

Odpověď na báseň Na poslední chvíli:

Nepochopení

*"Nabídne-li ti partner přátelství, neber to jako rozchod.
Znamená to jen, že chce postupovat podle pořadí"*

Můj milý někdo,
dopis od Tebe dostal už leckdo.
To, že jsem poslední, jsem stejně dávno oplakala
i ten fakt, že jsem od Tebe friendzone dostala.
Sedím tu a mám mokré vlasy,
to je všechno, co ti teď můžu prozradit asi.
Toto je zatím má odpověď,
je to celkem bída, to mi věř.
Co chceš ještě vědět víc?
Já odpovím, jen odepiš.

Odpověď na báseň Nepochopení:

Otázky

„Jediná hloupá otázka je ta nevyřčená.“

Proč máš v nose ten kousek kovu,
vracíš se snad právě z lovu?
Proč si barvíš svoje vlasy,
což nepobraly dost své krásy?
Proč se se mnou téměř nebavíš
a to ani, když příběh vyprávíš?
Co plánuješ dělat ve svém volnu,
kdy zase využiješ svoji tornu?
To jsou otázky, které mě tíží
vždy, když se ke mně Tvá osoba blíží.

Intermezzo vůdci

„Vůdci přitahují a jsou přitažliví“

Jsi naše sluníčko,
popojdi maličko.
Sedíš tu u cesty,
snad Tě nic nezajede,
co bychom dělali bez našeho vůdce.

Tma

*"Těsně před příchodem spánku může mozek konečně
fungovat volně"*

Již byla tma, jen vítr vál.
Již byla tma, jen stožár stál.
Již byla tma, každý už spal.
Již byla tma, na Tebe myslel jsem dál.
Na to, jak otázky jsi kladla.
Na to, jak jsi šifry zvládla.
Na to, jak vedle mě sis sedla.
Na to, jak do oka jsi mi padla.

Vyznání

"Pokud se dva lidé milují, nezáleží na jejich pohlaví"

Neber si to osobně,
však miluji Tě chorobně.
Jsem rád, že vidím Tě po dlouhé době,
mé srdce hoří láskou k Tobě.
Chtěl bych s Tebou na louku jít,
z jedné sklenice společně pít
a po celý život s Tebou žít.

Přátelství

"Nejen vzhledem ale hlavně chováním je definována osobnost"

Slyšel jsem, že je romantické,
psát sličným dívkám dopisy.
A do nich pak dlouze vkládat,
jejich krásy popisy.
Psát o očích, vlasech, rtech či pasu,
nezapomenout zmínit barvu hlasu.
Však já si vážím též intelektu,
vlastností a zvyků tvých,
proto věř, že jsem rád,
že můžu Tě mít v přátelích svých.

Vytrženo z konverzace:

Poděkování

"Gentleman děkuje, to je jedno ze základních pravidel"

Vašeho zájmu si cením velmi,
více než cyklista při pádu helmy.
Děkuji Vám za Vaše chvály,
sedím a hledím k Vašemu táboru do dále.
Kdybych nebyl pod tlakem trémy,
přemýšlel bych nad Vašimi jmény.
Nenapadá mě však nic již,
mám snad jen prosbu, odepiš.

Láska pod hvězdami

“Láska dovede pohnout Sluncem i hvězdami”

Tvá krása nemá žádný kaz,
proto napsat Ti dopis přišel čas.
Při pohledu na hvězdné nebe,
vždy vzpomenu si já na Tebe,
při pohledu na velký vůz,
myslím si, že jsi fakt kus.
Chtěl bych vedle tebe pod širákem spát
a na dobrou noc Ti pusu dát.

Odpověď na báseň Láska pod hvězdami:

O plameni, tetování a přátelství

*“Plamen lásky hoří jasně a silně pouze do té doby, než
jej občas rozdmýchá pocit nejistoty.”*

Tvoje báseň ve mně vzplála velmi,
jako světlo od lucerny.
Její slova si pamatuji,
do kůže si je vytetuji.
Jsi sladký jako brambůrky,
mé srdce je z tebe na půlky.
Po večerech už bývám unavená,
na pusu s tebou nejsem připravená.
Než se mi po táboře ztratíš,
pravé jméno mi sem napiš.

Odpověď na báseň O plameni, tetování a přátelství:

Láska inkognito

"Láskou a potřebou umění se liší člověk od zvířete"

Děkuji Ti za Tvůj básnický skvost.
Bojím se, že má báseň nebude dobrá dost.
Chtěl bych v ní holt Tvoji kráse vzdát.
Bez myšlenky na Tebe nemůžu v noci spát.
Své pravé jméno bych raději zatím skryl
a jen lásku svou do Tvého srdce vryl.

Zpráva

"Dva milostné dopisy se píší nejhůř. První a poslední."

Myslím na tebe každý den.
Zdá se mi o tobě krásný sen.
Ráda bych tě poznala blíž,
tak nebuď jako tichá myš.

Odpověď na báseň Zpráva:

O hlodavcích

*“Neznalost není hanba. Hanba je, když poznání
odmítneš.”*

Nechci být myší krysou ani potkanem,
rád bych se s Tebou setkal za stanem.
Píšu Ti proto toto psaní,
snad vyvolám jím poezie zdání.
Bližšímu poznání se nebráním,
tak snad pro Tebe nebudu zklamáním.

Zakázaná láska

"Zakázané ovoce láká nejvíce"

Píšu Ti dopis moje Lásko,
vím - troufalost je, že moje říkám.
Od první chvíle mívám sklony
milovat Tě a za to pykám.

Kdyžs v podvečer mi odhalila,
že já jsem na Tvém seznamu,
já bez myšlenky na Tebe,
nikdy ráno nevstanu.

Ještě více se mi líbí,
že Ti druzí jsou až pode mnou.
Co si budu, oni tam patří
a já jsem Tvou láskou osudnou.

Až bude Ti sedmnáct roků,
já Tebe znovu najdu si,
s vědomím, že až budu spolu,
nepůjde sedět do basy.

O zeměpise, jídle a drahokamech

"Dopis se nečervená"

Tvůj pas je užší než Suezský průplav,
tak se ke mně po večerce stav.
Tvoje oči jsou jako Oreo sušenky,
líbat Tvé rty lepší než jíst kus tlačanky.
Vždy když jdeš kolem, dívám se Ti na zadek,
jen kdyby ho nezakrývala ta vrstva látek.
Tvého humoru si cením více než rubínů,
ukáž mi, jakou Ti napíchali vakcínu.

Vytrženo z konverzace:

Snaha

“Bez strachu není radost, bez snahy není úspěch”

Čtení Tvého dopisu
trvalo jen chvíli.
Hádám, že si psaní,
nevyžádalo píli.

Přes to všechno cením,
že vzpomněla sis na nás,
avšak snaž se víc,
až budeš psát zas.

Doufám, že vám tam moc,
sluníčko nepaří,
že se tam bavíte.
A jak nám se daří?

Máme se tu pěkně
jako prase v žitě.
Pozdrav za mě sestru
a ať síla provází Tě.

Druhý dopis

*"Pokud první pokus nevyjde, je třeba nevěšet hlavu a
zkoušet dál"*

Myslím si o Tobě, že jsi kost
a chtěl bych Ti ukázat své city,
však minulý dopis nebyl dobrý dost,
má láska ale drží pevněji než nýty.

Nýty jenž drží ocel po staletí,
vrtochům osudu navzdory.
Můj polibek k Tobě vždy doletí,
ulíčkou mezi tábory.

Pro Tatku¹

"Nekritizuj otce, matku, za život jim děkuj spratku"

Drahý Tatko,
naši lásku zapečetilo to malé.
Malé škrťátko má oči po Tobě, krásu po mně a rozum
nezdědilo.
Takže teď výživné. Pošli mi poštou 2 pytlíky sladkostí,
jinak na Tebe podám žalobu a nebude se Ti to líbit.
Jinak Tě miluju.
Pac a pusu, Tvoje láska.

Mamka

¹ Konverzace sice není vedená v básních, kvůli kreativitě a vysoké obsahové hodnotě jsme se však rozhodli zde tyto dopisy uvést...

odpověď:

Chudý Tatka

„Axióma o alimentech: Předpokládáš, že ti bude platit výživné. Ale měla bys počítat jen se spropitným.“

Drahá mamko,

Tvá zpráva mě opravdu překvapila, ale vzhledem k tomu, jak tíhnu k lásce Tvé, jsem ochoten toto břímě přijmout. Bohužel však nejsem momentálně schopný poskytnout Malému zázemí a bonbónovou podporu. Za to Vám však posílám to nejlepší ze sebe.

S láskou Tatka

odpověď:

Problém vyřešen

“No, alimenty, pane feldkurát, odbytné holkám.”

Nejdražší tatko,

Tvé alimenty přijímám. Je to sice nestandardní, ale chytré.

Podle Tvého přístupu soudím, že naše dítě bude chytré

=> Po tatínkovi. Láska ho změní a láska je krásná

květina, ale člověk musí mít odvahu utrhnout ji na kraji
propasti.

Je to dvojité štěstí, za pár měsíců pošlu fotku Lásko
moje.

Tvá matka

Vytrženo z konverzace:

Odhalení

"Odhalit, či neodhalit. To je oč tu běží"

V odhalení mém mi brání strach,
že se Tvůj vztah ke mě promění v prach.
Rád bych se Ti odhalil
a o své zážitky se s Tebou podělil.
Chci si s tebou psát i ve školním roce
a sdílet s Tebou své emoce.
A na závěr Ti chci sdělit vzkaz,
že máš opravdu nádherný hlas.

Vytrženo z konverzace:

Odmítnutí

"Ženu? Ne, raději knihu"

Mockrát díky za tvé psaní,
Avšak jedna věc nám brání.
To, že by to šlo jen silou,
čĚština je mojí milou.
Já bohužel nejsem k mání.

Inzerát²

“Lepší děravé kalhoty, než-li děravý rozum”

Roztrhly se mi kalhoty,
však dále nosil bych je rád.
Přijde mi to trochu blbé,
nebudu vám nyní lhát.

Chtěl bych vás tímto poprosit,
o zašití nohavic mých.
Když nabídnu vám odměnu,
snad nevyvolá jenom smích.

Složil bych vám píseň krásnou
a zahrál ji pak před vámi.
Na vás je přec vždycky spoleh,
tak předem díky, milé dámy.

² Musím se přiznat, že tento inzerát není původní. Zato můžeme s radostí oznámit, že kalhoty byly zašity.

první reakce na inzerát:

Delegovaná

*“Obklopte se co nejlepšími lidmi, delegujte na ně
povinnosti a nepřekávejte.”*

Můj milý, nešikovný a stydlivý rádče,
kalhoty Ti ráda opravím, třebaže
psátí dobře neumíš,
ale doufám, že se brzy polepšíš.

Mám jednu podmínku malou,
musíš mi poslat nohavici vadnou
pouze poštou dálkovou
a přibal odměnu laskavou.

Zdali s podmínkou souhlasíš,
urychleně odepiš!
Gatě převaž mašlí,
abychom je našly.

druhá reakce na inzerát:

Děravá

*“Láska je jako nit, když se přetrhne, lze ji zase spojit, ale
zůstane na ni suk”*

Pošli poštou svoje kalhoty,
snad na ně najdeme záplaty.
Záleží na velikosti díry,
jestli budeme mít dost nitě mír.
Za zkoušku nic nedáš však
a Tvůj zadek už nebude okukovat ani Drak.

odpověď na reakce na inzerát:

Rozdělení

“Divide et impera”

Reakce na můj inzerát byly vskutku krásné.
Děkuji Vám za ně, však nyní nevím, co s tím.
Bylo jich víc jak jedna a není mi to jasné,
která z Vás mi díry zašije a stane se mi vším.

Jestli Vás má zájem více, rozdělte si práci.
Velice vám budu zavázán, žádná nepřijde zkrátka.
Složím píseň za odměnu, ta vystihne tuhle situaci,
opěvnou ódu napíšu. Doufám, že to bude adekvátní
splátka.

Dír je v gatích víc než pět,
však prosím, zašijte mi hlavně tu jednu,
která ukazuje druhým celý svět,
přesněji ta, na kterou nedohlédnu.

odpověď na reakci na inzerát:

Žár

“Krása je žár, jenž se šíří bez vědomí zářící bytosti”

Děkuji za psaní krásné,
klidně mi můžeš říkat Jirko.
Doufám, že Tvůj žár nevyhasne,
posílám proto tohle pírkó,

o něž sis psala ve zprávě předchozí.
Přeji si, abys ho perně střežila,
věřím, že mu u Tebe újma nehrozí,
a příjemný žár z něj cítila.

odpověď:

Pírko

"Lehko se dáme oklamat tím, co milujeme"

Drahý Jirko,
mockrát Ti děkuji za krásné pírkó.
Važím si toho.
Tvé přání splním a budu ho střežit jako oko v hlavě!
Když jsem Tvůj dopis dostala, začala jsem radostí
skákat.
Doufám, že se máš krásně.

Tvarohová

*“Tato báseň by měla být vytesána alespoň to tvarohu,
když už ne do mramoru”*

Sejdeme se večer u Hrušky,
ochutnáme spolu tvarůžky.
Ochutnáme klidně i tvaroh,
nad hlavou nám zavříská raroh.

reakce na dopis:

“Je mi zima, sežehni mě plamenem své lásky.”

Ohnivá

“Plamen nehoří věčně, ale láska ano”

Zájem o můj plamen lásky,
velice mě dojal,
kdybych viděl tvář té krásky,
ihned bych ji objal.

Krčíš-li se zimou v rohu,
nabídnout ti hrud' svou mohu,
pocítíš můj srdce zář,
myslím že jsme skvělý pár.

Vytrženo z konverzace:

O lásce a informacích

“Dobrý život je inspirován láskou a řízen vědomostmi”

Milá krásná členko,
těší mě, že ke mně tíhne Tvé srdénko.
Klidně Ti napíšu něco o sobě,
přestože nevím nic o Tobě.
Mé srdce bije u hry ragby
jako náboj za kulometné palby.
Abych věděl odkud je Tvé léno,
rád bych znal Tvé krásné jméno.

Dokonalý

*“Umění není milovat dokonalé, ale dokonale milovat
nedokonalé.”*

Jsi vskutku pohledným
mládencem, jehož krása
přetéká kalich lidskosti.
Tvá milost jest výrazná dosti,
až se mi z toho třesou kosti.
Dvacetiny Tě již hryžou do zápatí,
avšak Tvá ladnost se vskutku nevytratí.

Objetí a oběti

"Láska se nerodí z objetí, ale z obětí"

Lásko,

Píšu ti dopis, nejde to lehce.

Jak mám oslavovat tvé oči, duši, barvu vlasu,
když bych ti nejraději šáhl po prdelce
a svou ruku stočil kolem pasu.

Vím, že jsi zadaná, moc mě to tíží,

Co teď mám dělat? Mám nějakou naději?

Myslíš na mě někdy, když se ti oči klíží?

Nebo máš toho druhého stále raději?

A kdyby se ti přec jen chtělo,

potěšit mě v mé samotě –

až se vezmeme a budeme jak jedno tělo...

Ach. Odpusť za mé city, odhalené v nahotě.

Nesnáze vztahu

"Opojení smyslů se má k lásce jako spánek k životu"

Já vím, lehké to není,
skrývat city mezi námi
a odříkat si opojení,
se svými touhami prát se sami.

Jak krásné by to mohlo být
trávit spolu každou chvíli,
večer spolu ke hrušce si lehnout jít
a putovat po cestě ke společnému cíli.

Jediná věc nám v tom brání,
bohužel už nejsem k mání.
Avšak když budeme chtít,
nepřekonatelná překážka by to nemusela být.

V noci, až bude tma hluboká
řeknu, abys mi zašeptal do ucha
jméno, kterým Tě všichni oslovují,
pouze jediná odpověď mě uspokojí.

Vojta je můj princ vysněný,
jméno tedy překážka není
odpověď rychle psát začni,
mé srdce po ní lační.

O lásce a síle

“Když síla lásky nahradí lásku k síle, nastává problém”

Chtěl jsem ti říct, že naše
setkání v lese včera,
ve mně novou touhu zažehlo.
A hned mě napadlo:
Jak by se jmenovala naše dcera?

Co mě však trochu zarazilo,
bylo to jak včera u bitvy,
mě, přes mou sílu, si porazila.
Já cítil se, jak kdyby mě vytáhnuli z pod břitvy.

Nevím, zda my ještě znovu,
se po táboře setkáme,
však jestli se přec vezmem spolu,
nástrahy všechny přečkáme.

Část druhá

Převzetí oddílu

Úvod

Drazí věrní pozůstalí sešli jsme se tady dnes,
abychom jim dali sbohem. Ač to není žádný ples,
je co slavit, je proč plesat vždyť s tím s kým se loučíme,
není lehké si to přiznat – jednu éru končíme.

Do věčných lovišť, do Valhaly, na dno moře za piráty,
postupně se odeberou – zadržte prosím své ciráty.
Nesmutněte, nezoufejte, vždyť sejdou se teď konečně,
s umělou inteligencí ANIE, na party v Animu společně.

Pojďme teď spolu zavzpomínat na Houmra, Lubáše a
Slivku,
ač se to nemá a ač ji nemám, na jejich počest dal bych
si slivku.

Lubáš

Nejdřív přijde na řadu ten, bez kterého by oddíl nebyl.
Je to ten, který se za nás mořem papírů brodil.
Byl to skvělý zdravotník, spravoval nám finance,
vždy využil příležitost, dát si kousek mazance.

Při oddílu budování byt si také koupit mohl,
že spravoval finance, řůru peněz jistě šlohl.
Že spravedlnost funguje – karma ho však dohnala,
jeho vlasy se špatným strojkem dokonale prohnala.

Pamatuje staré doby, také vtipů hromadu.
Vtipálek náš neúnavný, zlepší vždycky náladu.
Příběhy ze starých dob, nám jeho slovy ožívají,
legendy a historky se dneškem se prolínají.

Jako správný lodivod svoje lodě jistě vedl.
Tak jak on, tak nikdo jiný kroužit prstem nedovedl.
Jak kapitán teď mužstvu svému rázně „Ticho!“ zavel.
Musíš si to teďka užít - naposled jim vydej povel.

Houmr

Houmr, naše slunce jasné, jeho úsměv zazáří.
Ač umí se i drsně tvářit, když přiblíží se korzáři.
Jeho výraz změní se však, když stojí blízko děvčeti,
„Jsem nejlepší tanečník diska“, říká jí hned vzápětí.

Zná též spoustu cizích slov a když si nové přisvojí,
zařadí ho do své mluvy, opakovat se ho nebojí.
Charašo, dobře, fajn, či ok,
charašo, to Houmího slov je tok.

Homer velký táborník je, přírodu vždy ochrání,
září světél ve srubu však, s pevnou vůlí odstraní.
Svůj foťák vždy s sebou nosí, užívá ho velmi rád
a to také na latríně, ve chvíli kdy musí SR...T.

Co řek bych více, shrnout vše zkusím,
že Houmr dobrý vůdce byl, nahlas říct musím.
Důchodu užívej, klidně i zalelkuj,
avšak jednu povinnost máš: před námi všemi zatwerkuj!!

Slivka

Pakliže je Houmr slunce, číňani by řekli yang,
Slivka – jeho pravý opak - rozjetý je jako tank.
Když je v rauši křičí, ničí, zákeřný to záporák,
krom toho mu v očích plane oheň jako táborák.

Svojím šarmem hravě Slivka v cizině nás zastoupí,
kdyby Slivka u nás nebyl Ontario prohloupí.
S ministerskou funkcí i grafiku nám obstará,
při jeho návratu je oslava vždy bujará.

V jídelně Slivka také válí, gamblerství se nebojí,
i když to vypadá bledě, protihráče odzbrojí.
O ešus hrát, to je jeho, když začne lepší je se skrýt
a při jiné situaci, když trola začne hubou mlít,
není to lehké pohledění, může se ti zachít blít.

K závěru ještě říci chtěl bych,
Slivku potleskem odměníme.
Úkol však přijde, aby nezpych,
Slowmotionem jeho mlýnek natočíme!

Konec

Tak končí naše komedie,
zlo prohrává a dobro žije.
Vám paní vidím se slza v oku blyští,
že chodí to tak pouze na jevišti.
V životě našem opáčně to bývá,
tam dobrák úpí vrch má duše křivá.
Jak ale říkám na každické štaci,
svět bude lepší dáme-li si práci.
Je marné žehrat modliti se zdrávas.
Vše záleží jen na vás.
Na nás.
A hlavně teda na vás.

David

Skončili jsme marná sláva, vaše éra končí nyní.
Není to však koncem zcela, jenom vůdci budou jiní.
Stejně milí, stejně chytří, někdy stejně plešatí,
snad mi oni za tento rým moji hlavu nezkrátí.

Hádejte nyní - kdo být to může.
Nápověda jasná - zvolte muže.
Na táboře mnoho zkusil, jako první hrobníka.
Kdo ví, co všechno s mrtvolami sám po nocích podniká.

A krom toho jako viking válečníkem krutým byl.
V mnoha bitvách i přes svůj věk veleslavně zvítězil.
Není divu že si s mečem takto dobře potyká,
když jeho tělo dosti silné nesou stehna veliká.

Ted' již jistě vytušíte, kdo tím novým vůdcem jest
a toho, kdo to nepochopil - toho stihne moje pěst.
Dřív, než jeho jméno k potlesku vám předložíme,
jeho stehna převeliká pořádně si přeměříme.

Další cesta za vůdcovstvím přes mrtvolu zde vede.
Uvidíme, jak náš David tenhle úkol provede.
Jestliže ho nevykoná nic se potom nemění.
Uvidíme, zda dokáže pohřbít staré vedení.

Už jsem zmínil jeho sílu i to jak Bush bojuje,
v těžkostech i při trápení všechny lidi spojuje.
A tak abys tohle zvládl jako vůdce nadále,
rozmlať tady piňátu ty náš kluku – pardále!!

Skoro všechny svoje zkoušky již náš Bushič vykonal,
zkouška poslední tu zbývá, aby proces dokonal.
Abys vše zvládl a oslavoval poté nahlas na stole,
musíš teď však jako pirát, přejít ihned po mole.

Nyní již Bush vytrvalost, sílu, píli prokázal.
Však teď, teď přišel čas, aby velikost bicepsu ukázal.
Do rukou svých oddíl přebíral a stal se vůdcem jeho.
Stvořil nový věk a stal se pánem všeho.

Volejme sláva a tři dny se radujme!
Na žranici velikou se nyní přesuňme.

Básnická sbírka oddílu Ontario - první vydání
sesbíráno v červenci 2021

První část je poskládaná z mezitáborové pošty
Medvědicím (Ještě před rozdělením na Medvědice a
Artemis). Citáty a názvy byly přidány zpětně.

Druhá část je závěrečná rozlučková báseň s Homerem,
Lubášem a Slivkou, kteří právě opouštěli naše řady.

Velký dík patří všem básníkům z řad Ontaria i Medvědic.
Medvědicím jsme navíc zavázani za možnost přisvojení
si jejich dopisů a ochotu se na celém projektu podílet.

Sestavil, sesbíral, upravil, doplnil, dovymyslel a největší
mírou přispíval: Tom a Rychlonožka